

Dr. J. A. VAN DONGEN, HAEMANGIOMA VULVAE.

Angioma vulvae, een vasculair gezwel van de vulva, is zeldzaam; in het *Leerboek der Gynaecologie* van TREUB, 5den druk, vond ik de aandoening in het geheel niet vermeld onder de zeldzame afwijkingen der vulva. Slechts weinige gevallen zijn beschreven; in de literatuur der laatste jaren vond ik 2 gevallen vermeld door TAUSSIG 1). Verder vond ik eenige oudere literatuuropgaven bij FRANKL in Band II van LIEPMANN'S *Kurzgefasstes Handbuch der gesamten Frauenheilkunde*, bij FORGUE et MASSABUAU in het deel *Gynécologie* van LE DENTU et DELBET'S, *Nouveau traité de chirurgie* en ook bij VEIT, *Handbuch der Gynäkologie*. Voor eenige maanden zag ik een geval bij een mijner patiënte n.

Mevr. X, 58 jaar oud, vervoegde zich op mijn spreekuur met klachten, die wezen op prolapsus uteri. Inderdaad was er dan ook een vrij belangrijke descensus uteri; wanneer ik de labia maiora uiteenhield, was de portio vaginalis in den introitus vaginae te zien. Wat echter meer in het oog viel, was een ruim kippeneigroot gezwel van het linker labium maius, duidelijk omschreven, blauwrood van kleur door doorschemerende bloedvaten, onregelmatig van oppervlak door de onmiddellijk onder de oppervlakte liggende wijde vaten met dunnen wand, pasteus van consistentie, een haemangioom der vulva. Patiënte deelde mede, dat zij met het gezwel was geboren, dat het „met haar was meegegroeid” en het, sinds zij volwassen was, onveranderd was gebleven. Patiënte had zich nooit zonder het gezwel gekend, had nooit eenige last daarvan ondervonden en voelde begrijpelijkerwijze geen aanvechting daarvan bevrijd te worden. Patiënte ging met een rond pessarium voor den prolaps naar huis.

De angiomen van de vulva moeten niet verward worden met phlebectasieën, met varices, die aan de vulva vrij dikwijls voorkomen en soms sterk ontwikkeld kunnen zijn. Dat ik in mijn geval met een vaatgezwel, een angioom, te doen had, bleek in de eerste plaats uit het feit, dat de aandoening aangeboren was, en verder uit het beeld: ik had te doen met een duidelijk omschreven gezwel van het linker labium maius, terwijl noch aan het labium maius dextrum, noch in het kleine bekken, noch aan de beenen een spoor van ontwikkeling van varices was te vinden.

Het angioom was dus aangeboren. Ook in de beide gevallen van TAUSSIG was dit aangeboren. Angiomen bij jonge meisjes werden beschreven door HENNIG 2), SÄNGER 3) en GUYOT 4). De angiomen zijn over het algemeen aangeboren gezwollen, berustend op ontwikkelingsstoornissen. De gezwollen liggen gedeeltelijk in de huid gedeeltelijk in het onderhuidsche vetweefsel. De bloedruimten zijn dikwijls zoo wijd als groote aderen, van elkaar gescheiden door wat bindweefsel. Tusschen het gezwel en de epidermis ligt slechts een dunne laag cutis.

Amsterdam, Februari 1926.

1) *Americ. Journal of Obstetrics and Gynecology*, 1923.

2) *Handbuch d. Kinderkrankh.*, Bd. 4.

3) *Zentralblatt f. Gynäk.* 1882.

4) *Journal de méd. de Bordeaux*. 1903.